

ערבי פמחים פרק עשירי פמחים

מיסורת הש"ם

הגהות הב"ח

גלוון השם

מוסך רישוי
זהבו פניו. מממם שמה
(מנחות ייה). ואסההיד
ביה. ימידי סגול טיק
על צי גדרון (מכות יג).
ואנני הדעת. שמליגס
ילולס נפכול צוט דכּר
וינטן ורבה בת

[ומלכה עשית לחקמותיה תנא והוא יוסף איש הוצל
ל הוא איסי בן מהללא ומוה רבי יצחק בן אליעזר הוא]

סְעִי מֶה. נָאך מַמְנִיחַ מִלְבָד
מוֹסֵר בְּגָנוֹתָיו. קָרוֹבָה לְ
רְשִׁיחָה לְפָנָיו מוֹסֵר לְסִנְמָתוֹ:
מַמְלָכִינְיוֹן הַמְּחַרְבִּין וְמַנְזִיכִין בְּ

תני תנא קמיה דרבא ורב ספרא ^טצ'חבו פניו
דורב ספרא אמר לו רבא לאו בנן מר אלא
בנן רב חנינא ורב אושעיא דהו אושכפי
באערעא דישראל והו יתיב בשקא דזונות
ועבדי להו מסאני לזונות ועיילוי להו ^טאיינהו
מסתכל' בהו ואינהו לא מדרלן עינייהו
לאיסתכל' בהו ומומתייהו הבי בחיהן רבנן
קדיש' רבעארעא דישראל: שלשה הקדוש
ברוך הוא אורбан מי שאינו כועם ומוי שאינו
משתכר ומוי שאינו מעמיד ^טעל מדתו
שלשה הקדושים ברוך הוא שנאן ^טהמדבר א'
בפה ואחד לבב והודיע עדות בחבירו ואינו
מעמיד לו זהורואה דבר ערוה בחבירו ומעד
בו יחידי כי הא דטוביה חטא ואתא זינוד
לחוזירה ואסחד ביה קמיה דרב פפא גנדיה
לייזיגור אל ^טטוביה חטא זינוד מינגד אמר
ליה אין דכתיב ^טלא יקום עד אחד באיש ואת
לחוזיך אסחדת ביה שם רע בעלמא Ка
מפרקת ביה אמר רבי שמואל בר רב יצחק
אמר רב מותר לשנתו שנאמר ^טכי תראה
חמור שנאך רובץ החת משאו מא שונא
אלימא שונא נברוי והוא ^טתני שונא
שונא שונא שונא שונא ^טאלימא שונא גדרה

שאמרו שונא ירושלָם ולא שונא נבי
שרירא למפני והכתב בלא התנא את אחד
ר איסורא כולי עלמא נמי מיסני סני ליה מאי
דוחזיא ביה איהו דבר ערוה רב נחמן בר יצחק
אתה ה' (שונאי) רע אמר רב אהא בריה דרבא
למשנויות אמר ליה אי ידע דמהימות לרבייה
לימא ליה תנ רבען שלשה חיזין אינס חיים
ג אמר רב יוסי כולחו אורנהו כי תנ רבען
ה היכלבים ותחרגנוין וו הברהין ויא אף הונוט
ת ר' שלשה אוובין זה את זה אלו חן הגרים
ת סוכלתן אלו חן דל גאה ועשיר מכחש ווקן
ב בחנם ויש אמרים אף המגרש את אשתו
גנא קמא זימנא דכתותבה מרובה נמי יש
לה חמישה דברים צוה לנו את בניו אהבו זה
ת הומה ושנאו את ארניכם ואל הרברו אמת
בב את הונוט ואוהב את המלחמה ורוחו גסה
ומוציא קמעה ויבא אף מבקש להרוג בעלייו
ו אלו חן יהורי שאין לו אשה ושיש לו אשה
א אין מוגדר לתלמוד תורה מי שאין לו תפילין
ביבנדו ומזה בפתחו והמנגע מענילים מרגליו
ה של מצואה אמר רבה בר בר חנה אמר רב
רבי יוסי אש הצל מנין שאין שואלי
ה אליהו ומויini היינו בהבררו בדור

שרה בָּו דְּבָר עֲרוֹה. וְהִיא מַהֲמָה

ממן רק לדיי סנלה גמור ושיין
לפניהם כן נג' גולדס נגדס ונגן
לכון צאום צוומו גס פביו צונגו חומו
לכון קוף למם ילו וסתם מס כפיטי ילו ור
אף גמלין יהוב נפלוק וט

כפי' ת' מיל:

פְּשִׁיעָמָה כְּחֵלֶב מִמְעָמָקָם כְּפַרְיָה
וּלְכָבִיס דָּוּמִילָה דָּמְחָרִיעִי וְמי סָהָן
תְּמִפְּלִין לְמַלְכוֹן בְּבוֹרוֹשָׂה וּלְסִימָה נְגָדָה
מְמִיעִין צִבְשָׂת וְמוֹהִין מִנְמִין חַי נָמִי חֲפִי
אָהָן נָוִי יְסָדָה לְחָזָר וְלְבָצָר עַדְמָוִי לְדִי חַיוֹץ
כְּדַלְכָּמָן, סְטוֹה דָּרִי). צְמַחַת סְסִיאָה
תְּמִחָבָב נְלִיכָמָן נְלִחְזָקָה יְסָלָמָה כְּדִי לְקִיָּסִים
מְנוּזָה בְּצָה וְהַדְּמָמָה) (צָמָה דָּרְמָמָה).
תְּמִפְּלִין נְלִיכָמָן גּוֹ נָקִי כְּלַמְלָעָת סְיִינָה
כְּלַמְלָפָט סָלָה יְמִין בָּצָן וְלִי יְסָן בָּצָן
וּבְצָבָעָה קָרְבָּה כְּדִי לְקַבְלָל עַלְיוֹ מְלָכוֹת
צְמַס צְלִימָה נְקַל יְזָרָאֵל:

שלשה היה אין חיים
הרתקנים בו. מימה
לנפרב במצוות נזק נזק פון ו'

למיין קיס קייס סטמפה נטלמן
חכינו ווי צהטן מושטת עליו ווי
ציטוון מושטן בוגנו וטהטה גו מוי
לטילנו כלום ייך נולר לדליך גו מויי
הילן פאנך דסוו מוללה יהלא מסוס
לדעליל נמי היילן דהמי לאן צנטא
טאכט "ס' מואען מוי צהילו כוועק
איי.

אלא פשיטה שונא ישראל ביום

א [מיי] פ"ב מהל' דעות

סמלים ו[]:
 סטם ב מיי פִּיג' מַלְּכָה
 רׂוֹמָה נַלְּכָה יְדֵי מַמְגָן
 נַלְּחָזִין גֶּג טַוְּצָע חַוְּתָּמָן
 סִימָן כְּמַעֲנִיךְ הַעֲבָרִי
 בְּכָנְסָה מיי פִּידְעָלָה מַסְלָכוֹת
 עֲדוֹת לְ[]:

ע ג מ"י פ"ז מהנכות
דעתם כלכם ט ופ"ג

ע ד ה מ"י אס סמג
עכין פה פול צו"ע

עֵב וּטוֹעַנְעָן יוֹ"ד ק"י

למה סעיף יג
במה"ה:
עג ז מ"י פ"ה ממכרות
ע"ז פלה זו סמג
למיין ט עוז"ע י"ד סימן
הטענה ק"

תורה אור השלם

רביינו חניאל